

قهله‌رەشی شاهانه

١. قرت! هیلکه که نالهی کردو کرایه‌وهو (کراوفۆرد) ی لی هاته‌ده‌ره‌وه .
«ئه‌وه‌تام!» قیراندی، به‌لام وه‌لام نه‌بوو. دایکی له‌وی نه‌بوو، چووبوو
بۆ په‌یداکردنی خواردن. ئه‌و ته‌نیا‌بوو که‌سی لی نه‌بوو بیکات به‌هه‌را
بۆ هاتنی ئه‌و. پاشان تووشی بی ئومیدییه‌کی گه‌وره‌تر بوو.

هانس ویلهیلم
له‌ئینگلیزییه‌وه: ئەژین ئەکرەم

٢. کراوفۆرد بینی که شیوه‌یه‌کی بیزارکه‌ری
هه‌یه، هه‌روه‌ک قه‌له‌ره‌شه‌کانی تر.
له‌ قولایی دل‌یه‌وه هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و تاییه‌ته
هه‌ولێ ده‌دا ئه‌وه په‌شاندات که ئه‌و جیا‌وازه .
وتی: «ته‌ماشام بکه‌ن!»
به‌لام که‌س سه‌رنجی نه‌دا.

٣. له‌سه‌ره‌تادا کراوفۆرد زۆر تووره‌بوو،
به‌لام ئه‌وه یارمه‌تی نه‌دا. پاشان به‌زه‌بی
به‌خۆیدا ده‌هاته‌وه. هه‌رکاتیک په‌ره‌کانی
خۆی ده‌بینی، ئاواته‌خوازبوو جیا‌وازه‌یه .
«بۆ له‌ وه‌رده‌ک ناچم؟ یان له‌ کاردینال؟
یان له‌ هه‌لۆ؟ یان با له‌ دارکونکه‌ره‌یه‌کی
گه‌وج بچوومایه. هه‌رچییه‌ک بوومایه، له‌مه
باشتر ده‌بوو.»

*وه‌رده‌ک: جۆریکی قازه .

*کاردینال: جۆره‌ بالنده‌یه‌که له

ئه‌مریکای باکوور هه‌یه .

۴. هه موو پوژنیک کراوفورد بیرۆکه یه کی تازهی داده هینا، بۆ ئه وهی شیوهی باشتی بکات، به لام بیسوودبوو، هیچ شتیکی بۆ ئه و راست و دروست نه بوو. «ده بیئت شتیکی کاریگه رتر بکه م!» ئه مه ی وت و فپی به ره و قولایی دارستان.

۵. له وئ چوو له لای پیره ژنیک که به توانا تاییه تییه کانی ناسرابوو. کراوفورد یه کسه ر پینوت: «هه رچییه کت ده وئ بۆت ده که م، ئه گه ر وام لی بکه یت جیاوازم. هه ندیک ره نگ و بریق و باقم ده ویت!» پیره ژنه که به بۆله بۆل وتی: «قه له ره شتیکی گه جی وه ک تو، ده توانیت چی بکات بۆ من؟ تو هیچ باش نیت.» و هه ستا. «به لام...» پیره ژنه که به رده وامبوو له قسه کانی «ده توانم هه ندیک له په ره کانی کلکت به کاریه ئیم، بۆ ئه وهی ئه م گیراوه یه ی پی سه رنجراکیش بکه م.» «زۆر چاکه» کراوفورد ئه مه ی وت و هه ندیک په ری دریزی له کلکی راکیشاوا دای به ژنه که.

۶. ئابرا کادابرا، شالووو کالووو، شالیییی کالیییی! «پیره ژنه که ئه م وشه جادوو بیانه ی وت و پاشان زرم، بووم... کراوفورد گۆرا به بالنده یه کی دلرفین که په ره کانی بریقه یان ده دایه وه. کراوفورد هاواری کرد کاتیک خوی بینی: «ئه لالا.» پیره ژنه که وتی: «هیوادرم زیاده پویم تیدا نه کرد بیئت.» پاشان کراوفورد، بی ئه وهی سوپاسی پیره ژنه که بکات، فپی بۆ لای هاواری کانی.

۷. هاواری کرد: «ته ماشام بکن! ته ماشام بکن!»
 باله کانی بلاوکرده وه به فیزه وه
 هه لبه زو دابه زی ده کرد و دهنوکیشی
 به رزکردبوه وه.
 قهله ره شه کانی تر وتیان: «ئه م بالنده شیتته
 کتیه؟»، به لام ئه وان زور به ره وشت بوون
 هیچیان نه وت.
 «ئه وه منم! کرافورد! ته ماشام بکن ئیستا
 چهنده جوانم!»
 قهله ره شه کانی تر به بیده نگي وه ستابوون
 ته ماشایان ده کرد.
 کرافورد به فیزه وه ده یوت: «من تاییه تم!
 من بی هاوتام!». «ئه م جوانییه ناییت
 له دارستانیکی تاریکدا بشاریته وه. باخی
 شاهانه باشتین شوینه بو من!» له گه ل
 وتنی ئه م قسانه فری به ره و کوشکی پاشا.

۸. هه که کرافورد نزیکبوه وه له باخی
 شاهانه، له لایه ن میرخاتوونه وه تییینی
 کرا. «ته ماشای ئه و بالنده نایابه بکن»
 میرخاتوون هاواری کرد:
 «مه یلن دورکه ویتته وه! ده مه ویت!»

۹. کرافورد گیراو به زنجیریکی ئالتوون
 به ستیانه وه. میرخاتوون به شانازییه وه ئه م
 گنجینه نوویی نمایش ده کرد. کرافورد
 گوئی پچ نه ده دا. به هه حال ئه و ئیستا
 یه کیکه له ئه ندامانی خیزانی پاشایی.
 له وه زیاتر ئاواته خوازی چی بیته؟ ئه و ئیستا
 هه موو شتیکی هه یه: جوانییه کی بی وینه،
 گرنگی پیدانیکی زور، هه روه ها
 شوینیکی دلرفین که لیی ده ژی!

۱۰. به داخه وه، قه له پرسی شاهانه هیچ شتیکی
 دهربارهی شیواری نان خواردن نه ده زانی.
 زوری له ناویانگه کهی له ده ستدا کاتیگ بووه
 هوی دروستبوونی هۆسه په کی زور له ژووری
 ناخواردنی شاهانه.

دهرکرایه دهره وه.

پاشا فرمانیدا به قه دهغه کردنی هه موو بالنده په ک
 له سهر میژی ناخواردن ته نانه ت بالندهی برژاوو
 کولاوو سوره وه کراویش.

۱۱. کراوفورد دوورخرایه وه بۆ قه فه زیکی گه وری
 ئالتوونی، که به ته نها له باخی شاهانه دانرابوو.

۱۲. خزمه تکاره کان خواردنیان بۆ ده برد،
 به لام کهس نه ده چوو بۆ بینینی. مه گهر
 به ده گمهن که سیک له وپوه برۆشتایه و ده بیوت:
 (ئای چه ند بالنده په کی جوانه)، به لام ئه م
 پیا ه ل دانه ئه وی هیچ دلخۆش نه ده کرد. پوژ
 به پوژ کراوفورد دلته نگترو خه م بارتر ده بوو.
 بالنده کانی تری ده بیننی که له وپوه ده فرین،
 ئه میش ئاواتی ده خواست له گه لیان بیته.
 ههر ئه وهی ده ویست سه ره سه ت بیته.
 ئاره زووی خواردنی نه مابوو، تاده هات
 لاوازتر لاوازتر ده بوو.

۱۳. پوژیک ژنیکی پیر هات بو باخه که شلیکی ده فروشت.

ژنه پیره که وتی: «ئهو بالنده چه ند خه مباره، بو ناهیلن پروات؟»
میرخاتون وتی: «نا، نا ئهم بالنده به زور به نرخه. له هه موو شانشینه که بالنده به کی دیکه ی ئاوی لئ نییه که په ره کانی هینده بریقه دارین.»

ژنه پیره که وتی: «به لئ، تیگه ی شتم که واته ئیوه له بهر ئهم بریق و باقه ی گرتوتانه»
له پر کراوفورد تیگه بیشت ده بیت چی بکات بو ئه وه ی جاریگتر سه ره به ستیه که ی به ده ست بهینیت.

۱۴. یهک یهک ده ستیکرد به لیکردنه وه ی هه موو په ره جوانه کانی. کاتیگ میرخاتون به م شیوه به بینی هاواری کرد: «ئهو بالنده ناشرینه دوربخه نه وه له بهرچاوم!»
کراوفورد ئه وه ی ده ویست. پاسه وانه کان ده رگای قه فه زه که یان کرده وه، له کو تاییدا کراوفورد دووباره سه ره به ست بو.

۱۵. به دلنیا به وه ئیستا کراوفورد شیوه ی جیاواز بو، به لام ئه و نیگه ران نه بوو. کراوفورد وتی: «په ره کانم نه شونماده که نه وه و هیچ گوچ نادمه گه ر ئالتون، زیو، مور، هیلدار، په له په له، یان هر ره شی ساده بن.»
و هاوړیکانی شی گوئیان نه ده دابه ئه وه.

